

Skatteudvalget
SAU alm. del - Svar på Spørgsmål 272
Offentligt

SKATTEMINISTERIET

MODTAGET

25 APR. 2006

Den Centrale Indlevering

j.nr. 06-021467
Dato:

25 APR. 2006

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr.272 af 29. marts 2006.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 272:

Vil ministeren redegøre for retstilstanden for beskatning af offentligt ansattes privatkørsel i en kommunes eller anden offentlig myndigheds bil, herunder for, om der er en bagatelgrænse for, hvornår der skal ske beskatning heraf?

Svar:

Jeg vil først og fremmest gøre opmærksom på, at statens tjenestebiler ikke må bruges til private formål. Dette følger af finansministeriets cirkulære nr. 9304 af 16/6 2003. Cirkulæret omfatter ikke tjenestebiler ejet af kommunerne.

For så vidt angår selve beskatningen, gælder der samme regler for beskatning af offentligt ansattes brug af tjenestebil, som for privat ansattes brug af firmabil.

Ansatte, der har en fri bil til rådighed for privat kørsel, beskattes efter ligningslovens § 16, stk. 4. Den skattepligtige værdi af den private rådighed fastsættes på grundlag af bilens værdi og uafhængig af omfanget af den faktiske private kørsel. Er bilen alene til rådighed for erhvervsmæssig kørsel, beskattes den ansatte ikke.

Begrebet erhvervsmæssig kørsel er fastlagt i ligningslovens § 9 B, som a) befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for 24 måneder, b) befordring mellem arbejdspladser og c) befordring inden for samme arbejdsplads.

Kørsel fra den ansattes bopæl til et arbejdssted mere end 60 dage inden for 24 måneder anses således for privat kørsel, selvom den pågældende kørsel er tjenstlig.

60-dagesreglen gælder ikke for ansatte, der fungerer som chauffører, eller som har medbragt bilen til bopælen, fordi de har rådighedsvagt. Der er derudover en særlig adgang til lejlighedsvis kørsel til bopælen i forbindelse med erhvervsmæssig kørsel højst 25 gange årligt.

Hvis den ansatte har bilen holdende ved sin bopæl uden for arbejdstiden, er der en formodning for, at bilen er til rådighed for privat kørsel. Den ansatte må derfor godtgøre, at bilen ikke benyttes privat, hvis beskatning skal undgås. Det vil normalt ikke volde særlige problemer i forhold til offentligt ansatte i det omfang, der føres et kørselsregnskab, der kontrolleres af tjenestestedet.

Reglerne i ligningslovens § 16, stk. 4 om beskatning af fri bil omfatter alene biler, der efter deres art og fremtræden kan være anvendelige som alternativ til private biler, men fx ikke lastvogne, kranbiler eller andre specialkøretøjer.

Sådanne køretøjer er omfattet af de almindelige regler for beskatning af personalegoder i ligningslovens § 16, stk. 3, dvs. med udgangspunkt i markedsværdien af den faktiske private anvendelse.

Der er i ligningslovens § 16, stk. 3, fastsat en bagatelgrænse, der omfatter personalegoder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har stillet til rådighed af hensyn til den ansattes arbejde. Sådanne goder beskattes kun, hvis værdien sammen med andre personalegoder omfattet af bagatelgrænsen overstiger et beløb på 5.100 kr. i 2006. Personalegoder for hvilke, der er fastsat særlige værdiansættelsesregler, er ikke omfattet af bagatelgrænsen. En fri bil, der beskattes efter de særlige værdiansættelsesregler i ligningslovens § 16, stk. 4, er således ikke omfattet af bagatelgrænsen.

Derimod vil privat kørsel i en lastbil eller et andet specialkøretøj, der sker i tilknytning til den erhvervsmæssige kørsel, være omfattet af bagatelgrænsen.